NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 969/2000,

annettu 8 päivänä toukokuuta 2000,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan kaliumkloridin tuonnissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]) ja erityisesti sen 9 ja 11 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

1 AIEMMAT TUTKIMUKSET

(1) Asetuksella (ETY) N:o 3068/92 ([2]) neuvosto otti käyttöön lopulliset polkumyyntitullit Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevan kaliumkloridin, jäljempänä 'potaska' tai 'asianomainen tuote' tuonnissa. Tullit vastasivat asianomaisen tuotteen vahvistetun vähimmäishinnan ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan erotusta.

(2) Asetuksella (EY) N:o 643/94 ([3]) neuvosto muutti edellä mainittuja tulleja. Otettiin käyttöön toimenpiteiden yhdistelmä, joka koostui joko tonnia kohti ilmaistusta kiinteästä tullista tai vahvistetun vähimmäishinnan ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan erotuksesta, sen mukaan kumpi on korkeampi. Kyseiset toimenpiteet havaittiin oikeutetuiksi, koska alkuperäisiä tulleja oli kierretty. On myös aiheellista mainita, että vuonna 1994 tehdyssä tarkastelussa käsiteltiin sekä polkumyyntiä ja vahinkoa että yhteisön etua.

(3) Asetuksella (EY) N:o 449/98 ([4]) neuvosto muutti jälleen edellä mainittuja toimenpiteitä. Kyseinen tarkastelu pantiin vireille International Potash Companyn (IPC) pyynnöstä; IPC on Venäjältä ja Valko-Venäjältä peräisin olevan potaskan viejä, joka väitti muun muassa, että Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittyminen Euroopan unioniin oli aiheuttanut muutoksen olosuhteissa, joihin voimassa olevat toimenpiteet perustuvat. Toimenpiteiden yhdistelmä säilytettiin voimassa, mutta niiden taso mukautettiin kyseisen tutkimuksen päätelmien mukaisesti. On myös aiheellista mainita, että vuonna 1998 päätökseen saatettu tarkastelu koski ainoastaan polkumyyntiä ja yhteisön etua.

2 TÄMÄNHETKINEN TUTKIMUS

(4) Julkaistuaan ilmoituksen asianomaisista maista peräisin olevan potaskan tuontiin sovellettavien toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä ([5]) komissio on vastaanottanut pyynnön tarkastella näitä toimenpiteitä asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä 'perusasetus', 11 artiklan 2 kohdan nojalla.

(5) Pyynnön esitti 23. joulukuuta 1998 European Association of Potash Producers, jäljempänä 'pyynnön esittäjä', niiden tuottajien puolesta, joiden yhteinen potaskan tuotanto muodostaa noin 99 prosenttia kyseisen tuotteen tuotannosta yhteisössä eli pääosan yhteisön koko tuotannosta perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(6) Pyyntö perustui siihen, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Pyynnön esittäjä väitti, että asianomaisista maista peräisin olevaa potaskaa myydään edelleen polkumyynnillä sisäiseen jalostukseen, joka on vapautusmenettely, jossa ei sovelleta yhteisön polkumyyntitoimenpiteitä. Pyynnön esittäjä väitti myös, että ottaen huomioon tapahtuneen polkumyynnin laajuus ja se, että asianomaiset viejät myivät kyseistä tuotetta edelleen erittäin alhaisilla hinnoilla yhteisön naapurimaissa, oli erittäin todennäköistä, että polkumyynti toistuisi, jos toimenpiteiden voimassaolo päätettäisiin. Kyseistä väitettä tuki näyttö, jonka mukaan kotimarkkinoiden kulutus oli vähentynyt voimakkaasti asianomaisissa maissa, mutta tuotanto oli lisääntynyt huomattavasti, minkä vuoksi viejillä oli tuotteesta ylijäämää, mikä sisälsi vaaran, että tuotetta myydään yhteisön markkinoilla polkumyyntihinnoilla. Lisäksi pyynnön esittäjä totesi, että polkumyynnin todennäköinen toistuminen johtaisi hintojen laskuun ja aiheuttaisi väistämättä vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, jonka kannattavuus oli yhä jonkin verran epävarmaa.

(7) Ottaen huomioon asianomaisista maista peräisin olevan kaliumkloridin tuonnissa käyttöön otettujen polkumyyntitoimenpiteiden erityismuodon eli vähimmäishinnan ja kiinteän tullin yhdistelmän komissio päätti myös omasta aloitteestaan perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla panna vireille ainoastaan toimenpiteiden muotoa koskevan välivaiheen tarkastelun.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 905/98 (EYVL L 128, 30.4.1998, s. 18).
([2]) EYVL L 308, 24.10.1992, s. 41.
([3]) EYVL L 80, 24.3.1994, s. 1.
([4]) EYVL L 58, 27.2.1998, s. 15.
([5]) EYVL C 296, 24.9.1998, s. 3.

(8) Neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan komissio päätti, että riittävä näyttö on olemassa, ja pani vireille toimenpiteiden päättymistä koskevan tarkastelun ja välivaiheen tarkastelun (koskee ainoastaan tullin muotoa) julkaisemalla ilmoituksen, jäljempänä 'vireillepanoa koskeva ilmoitus' ([1]) perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan ja 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2.1 TUTKIMUSJAKSO

(9) Polkumyynnin jatkumista tai toistumista koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 1998 ja 31 päivän joulukuuta 1998 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusjakso'. Vahingon jatkumista tai toistumista koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 1994 ja tutkimusjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso'. Vahingon toistumista koskevaa tutkimusta varten otettiin myös huomioon ennustukset vuosille 1999 ja 2000.

2.2 TUTKIMUKSESSA MUKANA OLLEET OSAPUOLET

(10) Pyynnön esittäneille yhteisön tuottajille, viejille ja tuottajille viejämaissa sekä tuojille/käyttäjille ja niitä edustaville järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä viejämaiden edustajille ilmoitettiin virallisesti tarkastelun vireillepanosta. Kaikille edellä mainituille osapuolille ja tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa ilmoittautuneille osapuolille lähetettiin kyselylomakkeet. Lisäksi vertailumaaksi valitun Kanadan tuottajiin otettiin yhteyttä ja heille lähetettiin kyselylomakkeet. Myös osapuolille, joita asia suoraan koski, annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi.

(11) Kaikki pyynnön esittäneet yhteisön tuottajat vastasivat kyselyyn. Valkovenäläiset tuottajat Production Amalgamation Belaruskali (Soligorsk, Minskin alue, Valko-Venäjä), JSC Silvinit (Solikamsk, Permin alue, Venäjä) ja JSC Uralkali (Berezniki, Permin alue, Venäjä) toimivat yhteistyössä tutkimuksessa yhteisen viejänsä IPC:n (Moskova, Venäjä) kautta. Ferchimex (Antwerpen, Belgia) ja Belarus (Wien, Itävalta) vastasivat myös. Yksikään ukrainalainen vientiä harjoittava tuottaja ei toiminut yhteistyössä.

(12) Seitsemän etuyhteydetöntä tuojaa vastasi kyselyyn ja esitti kantansa kirjallisesti. Potaskan tuojat ovat useimmiten myös tuotteen käyttäjiä. Muilta kuin tuontia harjoittavilta tuotteen käyttäjiltä ei saatu vastauksia.

(13) Kaikki polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden sekä sen, oliko toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen yhteisön edun mukaista, määrittämisen kannalta tarpeellisina pidetyt tiedot hankittiin ja tarkastettiin. Tutkimuksia suoritettiin seuraavien yritysten toimitiloissa:

a) *Pyynnön esittäneet yhteisön tuottajat:*

Cleveland Potash Limited, Saltburn, Yhdistynyt kuningaskunta,
Comercial de Potasas, SA ([2]), Madrid, Espanja,
Kali und Salz GmbH, Kassel, Saksa,
Société Commerciale des Potasses et de l'Azote SA ([3]), Mulhouse, Ranska, jäljempänä 'SCPA'.

b) *Vertailumaan tuottajat*

Agrium Inc., Calgary,
IMC Global Inc., Regina,
Potash Corporation of Saskatchewan (PCS), Saskatoon.

c) *Yhteisöön tuontia harjoittavat etuyhteydettömät tuojat*

Fertiberia SA, Madrid, Espanja (myös potaskan käyttäjä).

3 TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

3.1 TARKASTELTAVANA OLEVAN TUOTTEEN KUVAUS

(14) Tarkasteltavana oleva tuote on kaliumkloridi (potaska, KC1), jota yleensä käytetään maatalouslannoitteena joko suoraan — sellaisenaan tai sekoitettuna muiden lannoitteiden kanssa — tai osana niin sanottua NPK-lannoitetta (typpi, fosfori, kalium). Kaliumpitoisuus vaihtelee, ja se määritetään prosentuaalisena osuutena K_2O:ta vedettömän kuivan tuotteen painosta.

(15) Potaskaa pidetään yleensä kaupan kahta eri laatua: vakio- eli jauhelaatuista (vakiolaatuinen potaska) tai muuta kuin vakiolaatuista potaskaa, joka käsittää raelaatuisen potaskan, mutta ei rajoitu siihen (raelaatuinen potaska). Tuote luokitellaan yleensä kolmeen perusluokkaan K_2O-pitoisuuden perusteella:

— kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna enintään 40 painoprosenttia — kuuluu CN-koodiin 3104 20 10,

— kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 40, mutta enintään 62 painoprosenttia kuuluu CN-koodiin 3104 20 50,

— kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 62 painoprosenttia — kuuluu CN-koodiin 3104 20 90.

(16) Koska voimassa olevat polkumyyntitoimenpiteet sisältävät myös muuttuvan tullin, tarkastelun kohteena olevassa asetuksessa vahvistettiin eritasoiset polkumyyntitullit vakiolaatuiselle potaskalle ja muille potaskalaaduille, mukaan lukien raelaatuinen potaska.

([1]) EYVL C 80, 23.3.1999, s. 9.

([2]) Kahden espanjalaisen kaivosyhtiön, Suria K, SA:n (huhtikuuhun 1997) ja Potasas de Llobregat, SA:n, sisaryhtiö ja niiden tuotannon ainoa myyjä.

([3]) Mines de potasse d'Alsace -yhtiön sisaryhtiö ja sen tuotannon ainoa myyjä.

(17) Olisi muistettava, että viimeisessä tarkastelua koskevassa tutkimuksessa havaittiin, että tiettyjä tuotuja tavanomaista korkeamman kaliumpitoisuuden omaavia erityisseoksia ja sekoituksia, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin CN-koodeihin, olisi pidettävä tarkasteltavana olevana tuotteena. Perusteena tälle on kyseisten seosten ja sekoitusten samanlaiset fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja samanlainen käyttö kuin edellä mainittujen perusluokkien osalta. Koska tämänhetkisessä tutkimuksessa ei ole käynyt ilmi seikkoja, joiden mukaan omaksuttua lähestymistapaa ei pitäisi jatkaa, ja polkumyyntitoimenpiteiden johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi sekä virheellisen luokittelun välttämiseksi, on tässä asetuksessa katsottu tarpeelliseksi selventää kyseisten seosten ja sekoitusten K_2O-vähimmäispitoisuus vähintään 35 painoprosentiksi kuivasta vedettömästä tuotteesta ja niiden olevan muuta kuin vakiolaatuista potaskaa.

3.2 SAMANKALTAINEN TUOTE

(18) Todettiin, samoin kuin aiemmissa tutkimuksissa, että koska erityyppisen ja -laatuisen potaskan fyysisissä ja kemiallisissa ominaisuuksissa ei ole eroja, vertailumaaksi valitussa Kanadassa (ks. 4.2 kohta) tuotettua ja Pohjois-Amerikan markkinoilla myytyä potaskaa voitiin perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti pitää samankaltaisena tuotteena kuin tarkastelun kohteena olevista maista vietyä tuotetta. Lisäksi kyseisistä maista viety potaska ja yhteisössä tuotettu potaska ovat myös samankaltaisia tuotteita.

(19) IPC pyysi vakiolaatuisen potaskan, jonka K_2O-pitoisuus on suurempi kuin 62 painoprosenttia, jättämistä tutkimuksen ulkopuolelle, koska sitä väitettiin käytettävän ainoastaan farmaseuttisiin tarkoituksiin, se oli erihintaista ja se toimitettiin pakattuna (lannoitteeksi tarkoitettu potaska toimitetaan pakkaamattomana). Kyseisellä tuotteella oli kuitenkin samat fyysiset perusominaisuudet ja sama kemiallinen peruskoostumus kuin tarkasteltavana olevalla tuotteella. Se, että kaliumkloridia käytetään yleensä lannoitteena, ei sulje samankaltaisen tuotteen määritelmästä pois tuotteita, jotka on tarkoitettu teollisuuskäyttöön tai farmaseuttiseen käyttöön tai jotka ovat eri tavalla pakattuja. Sen vuoksi päätettiin, että tämänlaatuinen potaska muodostaa yhdessä muiden potaskatyyppien kanssa yhden tuotteen.

4 POLKUMYYNNIN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

4.1 ALUSTAVAT HUOMAUTUKSET

(20) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tämän tarkastelun tarkoituksena on määritellä, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättäminen vahingollisen polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen.

(21) Sen vuoksi tutkittiin yhteisöön tutkimusjakson aikana vietyjä määriä. Venäjältä tulevan tuonnin määrä oli 4,2 prosenttia kulutuksesta, mutta se tuotiin suurelta osin sisäisessä jalostusmenettelyssä. Toimielinten johdonmukaisen käytännön mukaisesti kyseinen tuonti olisi otettava huomioon sen määrittämiseksi, tapahtuuko polkumyyntiä, joten Venäjältä tulevan tuonnin määrän katsotaan olevan riittävä edustavan kuvan antamiseksi siitä, tapahtuuko polkumyyntiä tällä hetkellä ja jatkuuko kyseinen polkumyynti, jos toimenpiteiden voimassaolo päätetään. Valko-Venäjältä tulevan tuonnin määrän voitaisiin myös katsoa olevan edustava, koska se oli 1,2 prosenttia yhteisön kulutuksesta. Näissä olosuhteissa ei ollut tarpeen tutkia, oliko polkumyynnin toistuminen todennäköistä kyseisistä kahdesta maasta peräisin olevassa tuonnissa, jos toimenpiteet poistetaan. Ukrainasta peräisin olevaa vientiä ei tapahtunut tutkimusjaksona, joten tutkimuksessa keskityttiin siihen, toistuisiko polkumyynti, jos toimenpiteet poistetaan.

4.2 VERTAILUMAA

(22) Sen määrittämiseksi, jatkuuko tai toistuuko polkumyynti, normaaliarvon oli perustuttava sopivasta kolmannesta maasta, joka on markkinatalousmaa, saatuihin tietoihin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa Kanadaa ehdotettiin sopivaksi vertailumaaksi.

(23) Yksikään osapuoli ei vastustanut Kanadan valintaa vertailumaaksi. Sekä IPC että European Fertilizer Import Association (EFIA) hyväksyivät Kanadan valinnan vertailumaaksi edellyttäen kuitenkin, että normaaliarvon määrittämisessä käytetään Saskatchewanin provinssissa mieluummin kuin New Brunswickin provinssissa sijaitsevia kaivoksia. IPC halusi myös Saskatchewanissa sijaitsevan Patience Laken kaivoksen sulkemista pois normaaliarvon määrittelystä.

(24) Molemmat osapuolet väittivät, että kaivokset, joiden ulkopuolelle jättämistä pyydettiin, ovat kooltaan, geologiselta esiintymältään sekä louhinta- ja tuotantomenetelmiltään erilaisia kuin Valko-Venäjällä, Venäjällä ja Ukrainassa sijaitsevat kaivokset, jotka olivat hyvin samanlaisia kuin Saskatchewanissa sijaitsevat kaivokset. Lisäksi väitettiin, että New Brunswickin kaivos sijaitsee paljon lähempänä asiakkaitaan kuin Valko-Venäjältä ja Venäjältä peräisin olevan potaskan viennissä käytettävät lastaussatamat, minkä vuoksi erityisesti kuljetuskustannuksia ei voi verrata keskenään.

(25) Tutkimuksessa vahvistettiin Kanadan valinta vertailumaaksi, koska:

a) Kanada on maailmanlaajuisesti potaskan merkittävin ja Valko-Venäjää, Venäjää ja Ukrainaa suurempi tuottaja ja viejä;

b) Pohjois-Amerikan kotimarkkinoilla vallitsevat kyseisen tuotteen osalta tavanomaiset kilpailuedellytykset;

c) valmistusmenetelmät ja raaka-aineiden saanti ovat Kanadassa pitkälti samanlaisia kuin tarkasteltavina olevissa maissa;

d) Kanadaa oli käytetty vertailumaana edellisissä tutkimuksissa.

(26) IPC:n ja EFIA:n esittämien tiettyjen kaivosten ulkopuolelle jättämistä koskevien väitteiden johdosta voidaan esittää seuraavat huomautukset:

a) Koska potaska on tosiasiallisesti kulutushyödyke ja koska normaaliarvon määrittäminen perustuu käytännöllisesti katsoen kaikkien Pohjois-Amerikan avoimilla ja kilpailevilla markkinoilla toimivien kaivosten hintoihin, erot louhintaolosuhteissa tai muiden edellä mainittujen tekijöiden osalta erityisesti yhdessä kaivoksessa tai yhdellä alueella eivät vaikuta merkittävästi normaaliarvoon.

b) IPC:n esiin tuomalla seikalla välimatkojen eroista New Brunswickin kaivoksen ja sen Kanadan kotimarkkinoiden ja Valko-Venäjän ja Venäjän kaivosten ja niiden vientisatamien välillä ei ole merkitystä, koska normaaliarvoa ja vientihintaa verrataan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti samalla vapaasti kaivoksessa -tasolla. Lisäksi kyseinen New Brunswickin kaivos edustaa ainoastaan pientä osaa normaaliarvon määrittämiseksi huomioon otetusta myynnistä, joten välimatkojen mahdollinen vaikutus jäisi vähäiseksi, kun koko myynnin määrä otetaan huomioon (ks. johdanto-osan 36 kappale).

(27) Laskelmat perustuivat kaikilta kolmelta kanadalaiselta yritykseltä saatuihin täydellisiin kyselylomakevastauksiin. New Brunswickissa ja Saskatchewanissa sijaitsevia kaivoksia koskevat kyseiset tiedot tarkastettiin yhtiöiden toimitiloissa Kanadassa.

4.3 VANÄJÄ JA VALKO-VANÄJÄ

(28) Tutkittaessa, onko Venäjältä ja Valko-Venäjältä peräisin olevan polkumyynnin jatkuminen todennäköistä, jos toimenpiteiden voimassaolo päätetään, on tarpeen tarkastaa, tapahtuiko polkumyyntiä tutkimusjakson aikana ja onko kyseisen polkumyynnin jatkuminen todennäköistä.

4.3.1 **Normaaliarvo**

(29) Normaaliarvo laskettiin niiden tietojen perusteella, jotka oli saatu kaikilta yhteistyössä toimineilta kanadalaisilta yrityksiltä. Yhteistyössä toimineiden yritysten potaskan kokonaismyynnin Kanadan markkinoilla katsottiin olevan edustava.

(30) Lopuksi tutkittiin, voitaisiinko myynnin katsoa kuuluvan tavanomaiseen kaupankäyntiin tarkastelemalla kyseessä olevan laadun kannattavan myynnin osuutta.

(31) Koska tuotantokustannuksia vastaavaan tai niitä korkeampaan nettohintaan myydyn (kannattava myynti) vakiolaatuisen potaskan määrä oli yli 80 prosenttia kyseisen laadun kokonaismyynnistä ja koska painotettu keskimääräinen hinta oli korkeampi kuin painotetut keskimääräiset tuotantokustannukset, normaaliarvo perustui Venäjän osalta tosiasialliseen hintaan Pohjois-Amerikan markkinoilla ja se laskettiin painotettuna keskiarvona kunkin yrityksen tutkimusjaksona myymän vakiolaatuisen potaskan koko myynnin hinnoista riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei.

4.3.2 **Vientihinta**

(32) IPC oli ainoa tutkimuksessa yhteistyössä toiminut viejä. IPC:n ilmoittamat vientimäärät, joita täydennetään jäljempänä 6.2.1 kohdassa, vastaavat käytännöllisesti katsoen Eurostatin lukuja. Sen vuoksi vientihinnat arvioitiin sekä Valko-Venäjän että Venäjän osalta IPC:n ilmoittamien tietojen perusteella.

(33) IPC harjoitti myyntiä yhteisön markkinoille osittain kahden etuyhteydessä olevan tuojan, Belgiaan sijoittautuneen Ferchimexin ja Itävaltaan sijoittautuneen Belarusin, kautta sekä osittain suoraan riippumattomille asiakkaille.

(34) Tapauksissa, joissa potaskaa vietiin yhteisön riippumattomille asiakkaille, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti eli tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella. Kun potaskaa vietiin etuyhteydessä olevalle osapuolelle, vientihinta muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti eli sen hinnan perusteella, jolla tuodut tuotteet ensimmäisen kerran jälleenmyytiin riippumattomalle ostajalle. Näissä tapauksissa tehtiin tuonnin ja jälleenmyynnin välisiä kustannuksia ja voittoa koskevia oikaisuja luotettavan vientihinnan laskemiseksi yhteisön rajalla -tasolla. Edellisessä tutkimuksessa sovellettua 5 prosentin voittomarginaalia pidettiin muiden tietojen puuttuessa sopivana, kun otetaan huomioon etuyhteydessä olevien tuojien toiminta.

(35) Tutkimusjakson aikana käytännöllisesti katsoen kaikki IPC:n yhteisöön tuoma potaska tuli yhteisön markkinoille sisäisessä jalostusmenettelyssä, jolloin se kilpaili yhteisön tuotannonalan tuottaman potaskan kanssa.

4.3.3 **Vertailu**

(36) Koska potaska myydään irtotavarana, kuljetuskustannukset muodostavat suuren osan sen myyntihinnasta, ja ottaen huomioon huomattava etäisyys Valko-Venäjän ja Venäjän kaivosten ja lähimmän sataman tai rajan välillä, vertailu päätettiin tehdä vapaasti kaivoksessa -tasolla kuten edellisessäkin tutkimuksessa.

(37) Normaaliarvon ja vientihinnan tasapuolisen vertailun varmistamiseksi tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisia oikaisuja, joissa otettiin asianmukaisesti huomioon hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet.

i) *Normaaliarvoa koskevat oikaisut*

(38) IPC esitti useita huomautuksia Valko-Venäjän ja Venäjän sekä yhteisön ja Kanadan kaivostoiminnan laadullisista ja louhintaolosuhteisiin liittyvistä eroista. Oikaisuja koskevia vaatimuksia ei kuitenkaan esitetty eikä väitetyistä eroista esitetty näyttöä. Lisäksi useimpia mainituista kysymyksistä käsiteltiin jo edellisessä tutkimuksessa, jossa pääteltiin luontaisista suhteellisista eduista johtuvien oikaisujen olevan Valko-Venäjän ja Venäjän kaivosten etujen vastaisia. Koska oleelliset olosuhteet eivät ole merkittävästi muuttuneet edellisen tutkimuksen jälkeen, ja edellä mainittujen syiden perusteella, normaaliarvoon ei tarvinnut tehdä fyysisistä eroista tai luontaisista suhteellisista eduista johtuvia oikaisuja. Luottokustannuksiin liittyvien eroavaisuuksien vuoksi oikaisut tehtiin perustelluissa tapauksissa.

ii) *Vientihintaa koskevat oikaisut*

(39) Oikaisu vientihintaan tehtiin kuljetuskustannusten osalta. Oikaisun määrän määrittelemisessä käytettiin samaa menetelmää kuin edellisessä tutkimuksessa eli Valko-Venäjällä ja Venäjällä tapahtuvan kuljetuksen osalta otettiin huomioon Kanadan kuljetuskustannuksia koskevat tiedot ja tuottajamaan rajalta yhteisön rajalle tapahtuvan kuljetuksen kustannukset määriteltiin soveltuvin osin IPC:n antamien kustannuksia koskevien tietojen perusteella.

(40) IPC väitti, että sen kyselylomakkeessaan ilmoittamat kuljetuskustannuksia koskevat määrät oli vähennetty virheellisesti. Toimitusehdot ja IPC:n ilmoittamat kuljetuskustannukset olivat jonkin verran ristiriidassa keskenään. Koska IPC ei kuitenkaan esittänyt mitään todisteita, oli mahdotonta selvittää, oliko toimitusehdot tai kuljetuskustannukset ilmoitettu oikein. Joka tapauksessa, vaikka IPC olisi saanut kaikkein edullisimman kohtelun, polkumyynnin olemassaoloa koskevat päätelmät eivät olisi muuttuneet. Lisäksi olisi muistettava, että toimenpiteiden päättymistä koskevassa tarkastelussa ei ole tarpeen laskea tarkkaa polkumyyntimarginaalia.

(41) Oikaisu tehtiin myös luottokustannusten mukaisesti IPC:n antamien tietojen perusteella.

4.3.4 **Polkumyyntimarginaali**

(42) Polkumyyntimarginaali määritettiin Valko-Venäjän, Venäjän ja Ukrainan osalta. Painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin yhteisöön suuntautuvan viennin painotettuun keskimääräiseen hintaan.

i) *Valko-Venäjä*

(43) Prosentteina cif-hinnasta yhteisön rajalla ilmaistuna Valko-Venäjältä peräisin olevassa tuonnissa esiintyi edelleen huomattavaa polkumyyntiä, vaikka hieman vähemmän kuin edellisessä tutkimuksessa havaittiin.

ii) *Venäjä*

(44) Prosentteina cif hinnasta yhteisön rajalla ilmaistuna havaittu polkumyyntimarginaali oli huomattavasti suurempi kuin edellisessä tutkimuksessa havaittu marginaali.

4.3.5 **Päätelmä**

(45) Valko-Venäjältä ja Venäjältä peräisin olevan tuonnin osalta voidaan sen vuoksi päätellä, että huomattava polkumyynti on jatkunut. Syitä, miksi polkumyynti päättyisi, jos polkumyyntitoimenpiteet kumotaan, ei ole löytynyt.

4.4 UKRAINA

(46) Kuten myös edellisessä tutkimuksessa Ukraina ei toiminut yhteistyössä tässäkään tutkimuksessa. Eurostat-tilastotietojen mukaan kyseisestä maasta ei tapahtunut tuontia tutkimusjakson aikana, vaikka tuontia oli ollut edellisinä vuosina. Tämän vuoksi oli tarpeen tutkia, toistuisiko polkumyynti, jos toimenpiteet kumottaisiin. Yksikään ukrainalainen tuottaja ei toiminut yhteistyössä tutkimuksessa. Sen vuoksi päätelmien oli perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti perustuttava käytettävissä oleviin tietoihin. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että on olemassa näyttö potaskakaivosten toiminnasta Ukrainassa. Sen mukaan kaivoksilla on huomattavasti pienempi kapasiteetti kuin Venäjän ja Valko-Venäjän kaivoksilla. Kuitenkin verrattaessa kyseisten ukrainalaisten kaivosten kapasiteettia yhteisön kulutukseen mahdollisuudet vientiin ovat yhä merkittävät. Ukrainan mahdollisen tuonnin hintatason osalta olisi huomattava, että yhteisön markkinoilla ei ole puutetta potaskan tarjonnasta. Siten jos uusi tuoja haluaa tulla yhteisön markkinoille, se voi tehdä sen ainoastaan alittamalla markkinoilla jo toimivien toimijoiden veloittamat hinnat eli polkumyyntihinnoilla. Olisi myös huomattava, että aikaisemmin Ukrainasta peräisin oleva tuonti on tapahtunut samoilla hinnoilla kuin Venäjän ja Valko-Venäjän tuonti.

4.4.1 **Päätelmät**

(47) Edellä sanottu huomioon ottaen ja koska ei ole päinvastaista näyttöä, kuten tietoja kapasiteetin käyttöasteesta ja kolmansiin maihin suuntautuvan viennin määristä ja hinnoista, pääteltiin, että polkumyynti todennäköisesti toistuisi Ukrainasta peräisin olevassa tuonnissa, jos toimenpiteet kumotaan.

5 **YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ**

(48) Tutkimuksessa vahvistettiin, että pyynnön esittäneet yhteisön tuottajat edustivat 99:ää prosenttia yhteisön potaskan tuotannosta ja siten muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan.

6 YHTEISÖN TUOTANNONALAN TILANTEEN JA YHTEISÖN POTASKAMARKKINOIDEN TARKASTELU

(49) Ensiksi olisi huomattava, että tarkastelujaksona kannattavuuteen ja investointeihin liittyvät tiedot laskettiin kolmen yhteisön tuottajan tietojen perusteella; tuottajat olivat Cleveland Potash Limited, Comercial de Potasas, SA ja Kali und Salz GmbH. Neljäs yhteisön tuottaja, SCPA, suljettiin osittain pois johtuen sen Mines de potasse d'Alsace -tytäryhtiön poikkeuksellisista olosuhteista. Kaivos suljetaan muutaman vuoden kuluttua potaskavarojen ehtymisen takia, ja se ei enää tee investointeja. Kaivoksen kirjanpitojärjestelmää on myös yksinkertaistettu niin, että enää ei ole mahdollista laskea potaskan tuotantokustannuksia eikä kannattavuutta siten, että tiedot voitaisiin yhdistää muiden yhteisön tuottajien tietoihin. Käytettävissä olevien tietojen perusteella voidaan kuitenkin todeta, että jos SCPA olisi otettu huomioon, yhteisön tuotannonalan kannattavuus olisi ollut huomattavasti pienempi ja investoinnit olisivat vähentyneet vielä enemmän.

(50) Toiseksi olisi huomattava, että viime vuosien aikana asianomaisista maista peräisin oleva tuonti on tapahtunut melkein yksinomaan sisäisessä jalostusmenettelyssä. Yhteisön toimielinten johdonmukaisen käytännön mukaisesti katsottiin kyseisen tuonnin kilpailevan yhteisön tuotannonalan kyseisen tuotteen kanssa, koska kyseistä tuotetta valmistavat yhteisön lannoitevalmistajat, jotka ostavat osan myös vientiin tarkoitetun lannoitteen tuotannossa käytetystä raaka-aineesta yhteisön tuotannonalalta. Kyseinen tuonti otettiin sen vuoksi huomioon yhteisön kulutusta ja asianomaisten maiden markkinaosuuksia määriteltäessä sekä kyseisten viejien myymän potaskan hintoja tarkasteltaessa.

6.1 KULUTUS YHTEISÖN MARKKINOILLA

(51) Potaskan kokonaiskulutus laskettiin seuraavien myynnin ja tuonnin yhdistettyjen kokonaismäärien perusteella:

a) yhteisön tuotannonalan tuottaman potaskan myyntimäärä yhteisön markkinoilla;

b) muiden kuin pyynnön esittäneiden yhteisön tuottajien myyntimäärä yhteisön markkinoilla;

c) asianomaisista maista yhteisöön suuntautuva potaskan tuonti;

d) kaikista muista kolmansista maista yhteisöön suuntautuva potaskan tuonti.

(52) Näin laskettuna kulutus väheni 7 460 000 tonnista vuonna 1994 7 290 000 tonniin tutkimusjakson aikana eli noin 2,3 prosenttia. Tarkastelujaksona kulutuksen taso kuitenkin vaihteli taulukossa esitetyn mukaisesti:

(tuhatta tonnia)

	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Yhteisön kulutus	7 460	7 340	7 090	7 600	7 290

Lähteet: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeisiin, Eurostat ja Suomen, Tanskan ja Belgian tilastolaitokset.

6.2 TUONTI ASIANOMAISISTA MAISTA

6.2.1 **Tuonnin määrä**

(53) Venäjältä peräisin olevan potaskan tuonnin määrä väheni 397 000 tonnista vuonna 1994 305 000 tonniin tutkimusjakson aikana eli noin 23 prosenttia. Valko-Venäjältä peräisin olevan tuonnin määrä väheni 137 000 tonnista vuonna 1994 91 000 tonniin tutkimusjaksona eli noin 34 prosenttia. Ukraina vei potaskaa ainoastaan vuosina 1994, 1995 ja 1997, ja sen vienti supistui jyrkästi. Asianomaisista maista peräisin oleva kokonaistuonti pieneni noin 32 prosentilla tarkastelujaksona. Lasku ei kuitenkaan ollut pysyvä; asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin kokonaismäärä pieneni vuoteen 1996 saakka, jolloin määrä oli alimmillaan eli 132 000 tonnia. Tämän jälkeen tuonti alkoi jälleen kasvaa, ja se oli tutkimusjaksoon mennessä kolminkertaistunut.

(54) Tutkimuksessa on käynyt ilmi, että IPC:n ilmoittama tuonnin määrä on suurempi kuin Eurostatin tilastotiedoissa, sillä useat jäsenvaltiot, joissa on ainoastaan yksi suuri tuoja, eivät ilmoittaneet täydellisiä tietoja luottamuksellisuussyistä. Kyseisiltä jäsenvaltioilta pyydettiin ja saatiin lisätietoja. Tämän perusteella havaittiin, että IPC:n ilmoittama tuonti ei merkittävästi eronnut täydellisistä Eurostat-tilastotiedoista.

(tuhatta tonnia)

Tuonti	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Venäjän kokonaistuonti	397	175	122	190	305
Valko-Venäjän kokonaistuonti	137	113	11	51	91
Ukrainan tuonti	49	15	0	1	0
Yhteensä	583	303	132	243	396

Lähde: Eurostat ja Suomen, Tanskan ja Belgian tilastolaitokset.

Sisäisessä jalostusmenettelyssä tuodut tonnimäärät ja niiden prosenttiosuus yhteisön potaskan kokonaistuonnista kunkin maan osalta:

(tuhatta tonnia)

Tuonti	1994	1995	1996	1997	1998
Venäjän	61	159	115	178	284
prosenttiosuus tuonnista	*15*	*91*	*94*	*93*	*93*
Valko-Venäjä	34	52	11	51	91
prosenttiosuus tuonnista	*25*	*46*	*100*	*100*	*100*
Ukraina	35	15	0	1	0
prosenttiosuus tuonnista	*72*	*100*	*ei ole*	*100*	*ei ole*
Yhteensä	131	226	126	230	375
prosenttiosuus tuonnista	*22*	*75*	*95*	*95*	*95*

(55) Edellä olevissa taulukoissa on esitetty polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton aikana tapahtunut kehitys. Sisäisessä jalostusmenettelyssä tapahtuneen tuonnin osuus oli vähäinen vuonna 1994, mutta tutkimusjakson aikana käytännöllisesti katsoen kaikki tuonti tapahtui mainitussa menettelyssä. Jäsenvaltioiden tulliviranomaiset valvovat sisäisessä jalostusmenettelyssä tapahtuvaa tuontia yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 [1] mukaisesti. Tässä tutkimuksessa ei ole tullut esiin seikkoja, jotka osoittaisivat, että menettelyä olisi käytetty toimenpiteiden kiertämiseen. On myös syytä huomata, että kyseisessä menettelyssä tuodut tavarat eivät ole tämän tarkastelun kohteena olevien polkumyyntitullien alaisia; tämä seikka selittää tuonnin kasvun tarkastelujakson loppua kohti.

6.2.2 **Markkinaosuus**

(56) Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin markkinaosuus yhteisön markkinoilla supistui 2,4 prosentilla tarkastelujakson aikana. Lasku ei kuitenkaan ole ollut pysyvää. Markkinaosuus pieneni suurimmasta 7,8 prosentin tasosta vuonna 1994 alimmalle tasolleen eli 1,9 prosenttiin vuonna 1996. Vuoden 1996 jälkeen kasvu jatkui, ja se oli 5,4 prosenttia tutkimusjaksona.

[1] EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 955/1999 (EYVL L 119, 7.5.1999, s. 1).

Asianomaisen tuonnin markkinaosuus prosentteina	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Valko-Venäjä	1,8	1,5	0,2	0,7	1,2
Venäjä	5,3	2,4	1,7	2,5	4,2
Ukraina	0,7	0,2	0	0	0
Yhteensä	7,8	4,1	1,9	3,2	5,4

Lähde: Eurostat ja Suomen, Tanskan ja Belgian tilastolaitokset.

6.2.3 **Hintakehitys ja hinnoittelu**

6.2.3.1 *Tarkasteltavana olevan tuonnin hintakehitys*

(57) Tutkimuksen kohteena olevan tuonnin hintakehityksen suuntaukset tarkastelujaksona määritettiin Eurostat-tilastotietoja käyttäen edellä johdanto-osan 54 kappaleessa esitetyn mukaisesti.

Asianomaisten maiden keskimääräiset cif-myyntihinnat kehittyivät yhteisön markkinoilla seuraavasti:

(ecua/tonni)

Potaskan (40 %<K_2O≤62 %) keskimääräiset cif-hinnat	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Valko-Venäjä	67,5	86,5	88,3	94,1	100,1
Venäjä	83,1	71,7	74,4	79,4	85,8
Ukraina	83,6	89,9	—	88,0	—
Keskiarvo	79,2	76,8	75,7	83,3	90,8

Lähde: Eurostat ja Suomen, Tanskan ja Belgian tilastolaitokset.

(ecua/tonni)

Potaskan (K_2O>62 %) keskimääräiset cif-hinnat	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Venäjä	—	89,9	93,8	96,7	101,5

Lähde: Eurostat ja Suomen, Tanskan ja Belgian tilastolaitokset.

(58) Asianomaisista maista peräisin olevan potaskan, jonka kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna on yli 40, mutta enintään 62 painoprosenttia, keskimääräinen hinnannousu oli 14,6 prosenttia tarkastelujakson aikana. Valko-Venäjältä tulevan tuonnin hinnat ovat nousseet merkittävästi, ja ne ovat ylittäneet Venäjältä peräisin olevan potaskan hinnat, mutta Venäjältä tulevan tuonnin hinnat ovat pysyneet suhteellisen alhaisina. Ukrainasta ei tuotu potaskaa tutkimusjaksona.

(59) Potaskaa, jonka kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna on suurempi kuin 62 painoprosenttia, tuotiin ainoastaan Venäjältä. Keskimääräinen hinta nousi 12,9 prosentilla 89,9 ecusta tonnilta vuonna 1995 101,5 ecuun tonnilta tutkimusjaksona.

6.2.3.2 *Hinnoittelu*

(60) Polkumyyntitullit ovat olleet voimassa kolme vuotta. Kyseisenä aikana asianomaisista maista tapahtui erittäin vähän vapaaseen liikkeeseen luovutettavaksi tarkoitettua tuontia. Tuonti on enimmäkseen tapahtunut sisäisessä jalostusmenettelyssä. IPC:n edustajat väittivät, että niiden oli tarjottava tuotettaan yhteisön tuotannonalan hintoja halvemmalla sisäisen jalostusmenettelyn luonteen vuoksi. Kyseistä väitettä tutkittiin, mutta selvää sitä tukevaa näyttöä ei löydetty.

(61) Hinnoittelua tutkittaessa määritettiin tutkimusjakson aikana keskiarvo viejien riippumattomille asiakkaille suuntautuneen myynnin ja niihin etuyhteydessä olevan tuojan kautta tapahtuneen jälleenmyynnin hinnoille kahden tärkeimmän potaskalaadun osalta niiden alkuperän, joka oli joko Valko-Venäjä tai Venäjä, perusteella. Hinnat olivat kauppalaskussa ilmoitettuja nettohintoja, joista ei ollut maksettu tullia ja jotka vastasivat toimitettuna-hintoja, koska asiakkaat sijaitsivat lähellä luovutussatamia. Niitä verrattiin kaikkien yhteisön tuottajien painotettuihin keskimääräisiin laskutushintoihin yhteisön tasolla mainitun kahden potaskalaadun osalta.

(62) IPC:n hintojen todettiin olevan yhteisön tuotannonalan hintoja keskimäärin yli 10 prosenttia alhaisemmat. Venäjältä peräisin olevan potaskan hinnat olivat noin 20 prosenttia alhaisemmat ja Valko-Venäjältä peräisin olevan potaskan hinnat olivat 5 prosenttia alhaisemmat.

6.3 YHTEISÖN TUOTANNONALAN TALOUDELLINEN TILANNE

(63) On syytä huomata, että yhteisön tuotannonalan vuosiksi 1999 ja 2000 tekemät ennusteet perustuivat olettamukselle, että toimenpiteet säilytetään voimassa.

6.3.1 **Tuotanto**

(64) Yhteisön potaskan tuotanto väheni koko tarkastelujaksona lukuun ottamatta vuotta 1996, jolloin se kasvoi hieman. Tuotanto supistui noin 7 779 000 tonnista noin 7 026 000 tonniin seuraavista syistä: 1) malmin vähittäinen loppuminen ranskalaisesta kaivoksesta; 2) joidenkin kannattamattomien kaivosten sulkeminen Saksassa ja Espanjassa; ja 3) geologiset poikkeamat yhden yhteisön tuottajan kaivoksessa vuonna 1997 ja tutkimusjakson aikana. Vuosille 1999 ja 2000 yhteisön tuotannonala ennustaa tuotannon kasvua, joka saavuttaa vuoden 1997 tason vuonna 2000.

Yhteisön potaskan tuotantoa koskevat luvut:

(tuhatta tonnia)

	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Tuotanto	7 779	7 428	7 541	7 368	7 026

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

6.3.2 **Tuotantokapasiteetti**

(65) Yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti pieneni noin 10 000 000 tonnista vuonna 1994 noin 9 300 000 tonniin tutkimusjaksona. Ainoastaan vuonna 1996 tuotantokapasiteetti kasvoi hieman verrattuna edelliseen vuoteen. Vuosina 1999 ja 2000 yhteisön tuotannonalan odotetaan vähentävän kapasiteettiaan vielä lisää noin 8 500 000 tonniin vuonna 2000, mikä johtuu malmin vähittäisestä loppumisesta ranskalaisesta kaivoksesta.

Potaskan koko tuotantokapasiteettia koskevat luvut:

(tuhatta tonnia)

	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Kapasiteetti	9 996	9 414	9 472	9 403	9 293

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

6.3.3 **Kapasiteetin käyttöaste**

(66) Yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste kasvoi vuodesta 1994 vuoteen 1996, mutta alkoi vähetä vuonna 1997, mikä johtui pääasiassa siitä, että ranskalainen tuottaja ei voinut enää käyttää potaskan tuotannossaan täyttä malminjalostuskapasiteettiaan malmivarojen vähennyttyä. Vuosiksi 1999 ja 2000 yhteisön tuotannonalan odotetaan kuitenkin parantavan kapasiteetin käyttöastettaan 86 prosentin tasolle vuonna 2000 Ranskan kapasiteetin poistuminen huomioon ottaen.

Yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste potaskan osalta kehittyi seuraavasti:

(%)

	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Kapasiteetin käyttöaste	77,8	78,9	79,6	78,4	75,6

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

6.3.4 **Myynnin määrä**

Yhteisön tuotannonalan tuottaman, etuyhteydettömille asiakkaille myymän potaskan määrä väheni noin 5 530 000 tonnista vuonna 1994 noin 5 260 000 tonniin tutkimusjakson aikana. Myynnin määrä kasvoi huomattavasti vuosina 1996—1997, mutta väheni jälleen tutkimusjakson aikana. Kuitenkin vuoden 2000 loppuun mennessä yhteisön odotetaan lisäävän myyntiään vuoden 1997 tasolle. Yhteisön tuotannonalan myynti yhteisön markkinoilla kehittyi seuraavasti:

(tuhatta tonnia)

	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Yhteisön tuotannonalan myynnin määrä	5 530	5 452	5 415	5 750	5 261

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

6.3.5 **Markkinaosuus**

(67) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus supistui 74,1 prosentista vuonna 1994 72,2 prosenttiin tutkimusjaksona eli noin 2 prosenttia. Kyseisen jakson aikana sen markkinaosuus kasvoi vuoteen 1996 saakka, jonka jälkeen se alkoi supistua tutkimusjakson tasolle.

Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kehittyi seuraavasti:

(%)

	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus	74,1	74,3	76,4	75,6	72,2

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen, Eurostat ja Suomen, Tanskan ja Belgian tilastolaitokset.

6.3.6 **Hintakehitys**

(68) Tutkimuksesta kävi ilmi, että yhteisön tuottajien vakiolaatuisen potaskan eniten myydystä luokasta (kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 40, mutta enintään 62 painoprosenttia) veloittama keskimääräinen myyntihinta kohosi vuoden 1994 90,1 ecusta tonnilta 104,2 ecuun tonnilta tutkimusjakson aikana. Hinta kohosi siis 15,6 prosenttia. Potaskan, jonka kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna on suurempi kuin 62 painoprosenttia, hinta kuitenkin aleni 137,7 ecusta tonnilta vuonna 1994 122,0 ecuun tonnilta tutkimusjakson aikana. Hinta aleni siis 11,4 prosenttia. Hinta aleni samaan aikaan, kun yhteisön tuotannonalan kyseisen luokan myyntimäärät kasvoivat huomattavasti tarkastelujakson aikana. Aikaisempaa suuremmat tilaukset toivat mukanaan suurtuotannon edut, mistä syystä asiakkaat hyötyivät alhaisemmista keskimääräisistä hinnoista.

(69) Vaikka vakiolaatuisen potaskan, jonka kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna on suurempi kuin 40, mutta enintään 62 painoprosenttia, myyntihinnat nousivat yleisesti vuoden 1994 ja tutkimusjakson välisenä aikana, ne laskivat tilapäisesti vuonna 1997 ja kohosivat puolestaan 7,9 prosenttia tutkimusjakson aikana. Vuosien 1999 ja 2000 osalta yhteisön tuotannonala uskoo, että potaskan, jonka kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna on suurempi kuin 40, mutta enintään 62 painoprosenttia, myönteinen hintakehitys jatkuu ja että potaskan, jonka kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna on suurempi kuin 62 painoprosenttia, hinta laskee hieman.

Yhteisön tuotannonalan potaskan keskimääräinen myyntihinta yhteisön markkinoilla kehittyi seuraavasti:

(ecua/tonni)

Keskimääräinen myyntihinta	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Vakiolaatuinen potaska (40 %<K_2O≤62 %)	90,1	96,8	101,6	96,6	104,2
Vakiolaatuinen potaska (K_2O>62 %)	137,7	138,7	134,8	123,2	122,0

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

6.3.7 **Kannattavuus**

(70) Yhteisön tuotannonalan kannattavuuden arvioimiseksi potaskan tuotannossa syntyvien tiettyjen sivutuotteiden myynnistä saatavat tulot otettiin vakiintuneen käytännön mukaisesti myös huomioon. On syytä muistaa, että ranskalainen tuottaja SCPA jätettiin yhteisön tuotannonalan kannattavuuden määrittämisen ulkopuolelle johdanto-osan 49 kappaleessa mainituista syistä.

(71) Yhteisön tuotannonalan kannattavuus, joka ilmaistaan prosentteina nettomyynnistä, parani tarkastelujakson aikana 1,0 prosentin painotetusta keskimääräisestä tappiosta vuonna 1994 3,3 prosentin voittoon tutkimusjaksona. Olisi huomattava, että kannattavuus on parantunut tasaisesti lukuun ottamatta vuotta 1997, jolloin kannattavuus heikkeni lähelle nollaa. Vuosina 1999 ja 2000 yhteisön tuotannonalan kannattavuustason odotetaan olevan edelleen tappiollinen, mitä pidetään normaalina paljon riskejä sisältävälle kaivannaistoiminnalle kuten potaskan tuotannolle. Yhteisön tuotannonalan kannattavuus yhteisön markkinoilla potaskan osalta kehittyi seuraavasti:

(%)

	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Kannattavuus	– 1,0	– 0,5	1,5	0,1	3,3

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

6.3.8 **Työllisyys**

(72) Yhteisön tuotannonalan työllisyys heikkeni vuoden 1994 ja tutkimusjakson välisenä aikana 8 460 työntekijästä 6 936 työntekijään eli 18,0 prosenttia. Työntekijöiden määrän ennustetaan vähenevän entisestään vuosina 1999 ja 2000 Ranskassa sijaitsevan kaivoksen lähestyvän sulkemisen vuoksi. Yhteisön tuotannonalan työllisyys kehittyi seuraavasti:

Potaskan tuotannossa työllistetty työvoima	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Lukumäärä	8 460	7 919	7 296	7 213	6 936

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

6.3.9 **Varastot**

(73) Yhteisön tuotannonalan potaskan loppuvarastot supistuivat vuoden 1994 560 000 tonnista 469 000 tonniin tutkimusjakson aikana eli 16 prosenttia. Loppuvarastot kasvoivat jatkuvasti vuosina 1994—1996, mutta ne supistuivat huomattavasti vuonna 1997 ja kasvoivat jälleen hieman tutkimusjakson aikana.

Yhteisön tuotannonalan potaskan loppuvarastot kehittyivät seuraavasti:

(tuhatta tonnia)

	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Loppuvarastot	560	614	903	415	469

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

6.3.10 **Investoinnit**

(74) Yhteisön tuotannonalan kokonaisinvestoinnit vähenivät vuoden 1994 noin 87,7 miljoonasta ecusta noin 52,9 miljoonaan ecuun tutkimusjakson aikana eli noin 40 prosenttia. Vuosina 1994 ja 1995 investoinnit kasvoivat yhden yhteisön tuottajan kaivoksissa toteutetun nykyaikaistamishankkeen vuoksi. Vuosina 1999 ja 2000 yhteisön tuotannonala suunnittelee alkavansa investoida jälleen enemmän, ja investointien määrän ennustetaan vuonna 2000 ylittävän vuoden 1996 tason. On syytä muistaa, että ranskalainen tuottaja SCPA jätettiin yhteisön tuotannonalan investointien arvioinnin ulkopuolelle johdanto-osan 49 kappaleessa mainituista syistä. Yhteisön tuotannonalan investoinnit kehittyivät seuraavasti:

(tuhatta ecua)

	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Investoinnit	87 722	113 809	84 201	63 908	52 882

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

6.4 TUONTIMÄÄRÄT JA TUONTIHINNAT KOLMANSISTA MAISTA

(75) Kolmansista maista tuotavan potaskan tuontimäärät kasvoivat tarkastelujakson aikana vuoden 1994 noin 1 348 000 tonnista noin 1 566 000 tonniin tutkimusjaksona. Tämä vastaa noin 16,2 prosentin kasvua. Suurin osa kasvusta johtui Israelista tulevasta tuonnista.

(tuhatta tonnia)

	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Tuonti kolmansista maista	1 348	1 552	1 495	1 555	1 566

Lähde: Eurostat.

(76) Kolmansista maista tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi vuoden 1994 17,9 prosentista 21,0 prosenttiin vuonna 1995 ja pysyi tämän jälkeen melko vakaana saavuttaen 21,4 prosenttia tutkimusjakson lopussa.

(77) Kolmansista maista tulevan tuonnin keskimääräiset myyntihinnat on otettu mukaan osoittamaan hintojen kehitystä tarkastelujakson aikana. Eurostatin mukaan kyseisen tuonnin keskimääräiset myyntihinnat kohosivat tasaisesti vuosina 1994—1997 96,5 ecusta tonnilta 120,5 ecuun tonnilta. Hinta laski 112,3 ecuun tonnilta tutkimusjakson aikana. Tämä vastaa 16,4 prosentin kasvua tarkastelujakson aikana.

Kehitys oli yksityiskohtaisesti kuvattuna seuraava:

(ecua/tonni)

	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Keskimääräiset tuontihinnat kolmansista maista	96,5	101,8	104,3	120,5	112,3

Lähde: Eurostat.

6.5 YHTEISÖN TUOTANNONALAN VIENTITOIMINTA

(78) Ottaen huomioon, että 6.3.1 kohdassa selostettu tuotanto on tarkoitettu myytäväksi sekä yhteisössä että sen ulkopuolelle, yhteisön tuotannonalan potaskan vientiä kolmansiin maihin myös analysoitiin. Tästä analyysistä kävi ilmi, että viennin määrä oli 2 314 000 tonnia vuonna 1994, kun se oli 1 658 000 tonnia tutkimusjakson aikana. Viennin suuntaus oli laskeva vuotta 1997 lukuun ottamatta, jolloin vienti kasvoi edelliseen vuoteen verrattuna. Vienti väheni kokonaisuudessaan 28,3 prosenttia tarkastelujakson aikana. Yhteisön tuotannonala arvioi vievänsä vuosina 1999 ja 2000 jonkin verran vähemmän kuin tutkimusjakson aikana. Tämä laskusuuntaus voidaan todennäköisesti selittää sillä — kuten jäljempänä 7.3 kohdassa selitetään — että asianomaiset maat ovat lisänneet huomattavasti markkinointiponnistelujaan muilla kuin yhteisön markkinoilla sen jälkeen, kun asianomaisista maista peräisin olevan potaskan tuonnissa sovellettavat polkumyyntitoimenpiteet tulivat voimaan yhteisössä. Voimakkaaseen hintakilpailuun joutunut yhteisön tuotannonala ei ole pystynyt toimittamaan kolmansien maiden markkinoille samoja määriä kuin aikaisemmin.

Kehitys oli tarkastelujakson aikana yksityiskohtaisesti kuvattuna seuraava:

(tuhatta tonnia)

	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Yhteisön tuotannon vientimäärät	2 314	1 815	1 671	1 947	1 658

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

6.6 PÄÄTELMÄT

(79) Yhteisön tuotannonalan erinäisten talouden tunnuslukujen kehitys vaihteli tarkastelujakson aikana. Yhteisön tuotannonalan tilanne on parantunut toimenpiteiden yhdistelmän (kiinteä tulli ja vähimmäishinta) vuonna 1994 tapahtuneen käyttöönoton jälkeen. Talouden tunnusluvut kuten eniten myydyn laadun keskimääräinen myyntihinta tonnilta, varastojen suuruus ja kannattavuus kehittyivät myönteisesti.

(80) Vakiolaatua olevan potaskan, jonka K_2O-pitoisuus on suurempi kuin 40, mutta enintään 62 painoprosenttia, keskimääräiset myyntihinnat kohosivat 15,6 prosenttia tarkastelujakson aikana. Lisäksi varastojen määrä on pienentynyt vuodesta 1996 lähtien, mikä osoittaa, että markkinoiden kysyntä on parantunut. Edellä mainittujen tekijöiden lisäksi yhteisön tuotannonalan myynti on ollut kannattavaa vuodesta 1996 lähtien kahden tappiollisen vuoden jälkeen. On selvää, että tämä johtuu kohonneista myyntihinnoista, joiden kohoaminen oli mahdollista aikaisempaa tehokkaampien polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton myötä vuonna 1994.

(81) Analyysistä ilmenee myös, että tämä myönteinen kehitys ei koske kaikkia tunnuslukuja ja että erityisesti vuodesta 1996 alkaen kehityssuuntaus on ollut jälleen laskeva. Erityisesti tuotantomäärät, kapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, markkinaosuus, myyntimäärät, työllisyys ja investoinnit eivät kehittyneet myönteisesti.

(82) Yhteisön tuotannonalan myyntimäärät vähenivät 4,9 prosenttia tarkastelujakson aikana. Sen tuotantomäärät supistuivat 9,7 prosenttia ja kapasiteetti heikkeni 7,0 prosenttia johtaen kapasiteetin käyttöasteen heikkenemiseen 2,2 prosentilla. Lisäksi yhteisön tuotannonalan investoinnit vähenivät voimakkaasti 39,7 prosenttia samaan aikaan, kun sen oli vähennettävä työvoimaansa 18,0 prosentilla.

(83) Kuten edellä mainittiin, yhteisön potaskan kulutus väheni noin 2,3 prosenttia ja se oli alhaisimmillaan vuonna 1996. Yhteisön tuotannonala menetti 1,9 prosenttia yhteisön markkinoista; asianomaiset maat menettivät 2,4 prosenttia, kun taas kolmannet maat, erityisesti Israel, kasvattivat markkinaosuuttaan 3,4 prosenttia. Vuodesta 1996 yhteisön tuotannonala on menettänyt kuitenkin yli 4 prosenttia markkinoistaan. Asianomaiset maat kasvattivat osuuttaan 3,5 prosenttia, kun taas kolmansien maiden osuus säilyi käytännössä muuttumattomana. Tämän perusteella voidaan päätellä, että kolmansista maista tulevalla tuonnilla ei ole ollut merkittävää vaikutusta yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen vuoden 1996 ja tutkimusjakson lopun välisenä aikana.

(84) Yhteisön tuotannonalan ja asianomaisten maiden keskimääräiset hinnat kohosivat samalla tavoin (vakiolaatuista potaskaa, jonka K_2O-pitoisuus on suurempi kuin 62 painoprosenttia, lukuun ottamatta), kuten johdanto-osan 57 ja 69 kappaleessa todetaan. Sama koskee kolmansia maita. Asianomaisten maiden hinnat olivat erityisesti Venäjältä peräisin olevan potaskan osalta kuitenkin edelleen alhaisimmat, mikä vaikutti kielteisesti yhteisön tuotannonalan myyntimääriin, markkinaosuuteen ja kannattavuuteen huolimatta siitä, että tuontia mainituista kolmesta maasta oli rajoitettu.

(85) Lopuksi tarkasteltiin vähentyneen viennin vaikutusta. Vienti, jonka osuus oli 24 prosenttia yhteisön tuotannonalan kokonaismyynnistä tutkimusjakson aikana, oli supistunut 28,3 prosenttia tarkastelujakson aikana, koska kilpailu oli kiivasta kolmansien maiden markkinoilla. Vaikka tällä kehityksellä voidaan selittää osittain erityisesti yhteisön tuotannonalan tuotannon kielteinen kehitys, se ei ole riittävä peruste selittämään yleistä kielteistä kehitystä.

Tutkimuksesta kävi ilmi, että vaikka yhteisön tuotannonalan tilanne on jonkin verran parantunut, useat talouden tekijät eivät kehittyneet yhtä myönteisesti, ja yhteisön tuotannonala on edelleenkin haavoittuvassa asemassa, jos vahingollinen polkumyynti toistuu toimenpiteiden voimassaolon päättymisen vuoksi.

7 **VAHINGON TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

7.1 ASIANOMAISTEN MAIDEN KOTIMARKKINAT

(86) Asianomaisilla mailla on valtavat potaskan raaka-ainevarannot. Potaskan kulutus Valko-Venäjän ja Venäjän kotimarkkinoilla kuitenkin romahti 1990-luvun ensimmäisellä puoliskolla ja pysyi alhaisena tarkastelujakson aikana. Näiden kahden maan myynti kotimarkkinoille kasvoi noin 6 prosenttia tutkimusjakson aikana vuoteen 1994 verrattuna. Kyseisen myynnin osuus oli kuitenkin alle neljännes vastaavasta potaskan tuotannosta. Ei ole syytä uskoa, että kotimarkkinoiden kysyntä olisi kehittynyt eri tavalla Ukrainassa.

7.2 VIENTI SISÄISESSÄ JALOSTUSMENETTELYSSÄ

(87) Sisäisessä jalostusmenettelyssä tapahtuneen tuonnin myyntihintoja analysoitiin sen arvioimiseksi, millä hinnoilla tuonti tapahtuisi, jos polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon annettaisiin päättyä. Kuten johdanto-osan 62 kappaleesta ilmenee, IPC:n yhteisön hinnat, jotka määritettiin lähes yksinomaan sisäisessä jalostusmenettelyssä, alittivat yhteisön tuotannonalan myyntihinnat huomattavasti, keskimäärin yli 10 prosentilla.

7.3 ASIANOMAISTEN MAIDEN VIENTI KOLMANSIIN MAIHIN

(88) Asianomaisten maiden yhteisöön tapahtuvan viennin kehitystä ja niiden markkinaosuutta yhteisön markkinoista käsitellään edellä 6.2 kohdassa.

(89) Valko-Venäjän ja Venäjän muille tärkeille markkinoille kuin yhteisön markkinoille suuntautuvan viennin määrien kehittymistä arvioitiin myös IPC:n kyselyyn antaman vastauksen ja sen myöhemmin esittämien tietojen perusteella. Ukrainan tuotannon myynti ei tapahtunut IPC:n kautta, ja Ukrainan viennistä kolmansiin maihin ei saatu tietoja, koska ukrainalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimineet yhteistyössä tutkimuksessa. Tutkimusjakson aikana Valko-Venäjän ja Venäjän tärkeimmät vientimarkkinat olivat Kiinassa, jonka tuonti kasvoi noin 87 prosenttia tarkastelujakson aikana. Niiden toiseksi suurimmat markkinat olivat Brasiliassa, joka toi tutkimusjakson aikana Valko-Venäjältä ja Venäjältä potaskaa noin 34 kertaa enemmän kuin vuonna 1994. Yhdysvallat ja Norja olivat kolmanneksi ja neljänneksi suurimmat markkinat, ja niiden tuontimäärät kasvoivat huomattavasti, kuten jäljempänä olevasta taulukosta voidaan todeta. Yhteisesti tarkasteltuna tuonti näistä kahdesta maasta väheni jonkin verran Japanin markkinoilla ja muilla pienemmillä markkinoilla tarkastelujakson aikana.

(90) Norja, joka on potaskan merkittävä käyttäjä, mutta joka ei itse tuota sitä, toi tuskin lainkaan potaskaa Valko-Venäjältä ja Venäjältä vuonna 1994. Sen jälkeen, kun yhteisö otti käyttöön tehokkaan polkumyyntitoimenpiteiden yhdistelmän asianomaisista maista peräisin olevan potaskan tuonnissa, Valko-Venäjän ja Venäjän vienti on suuntautunut Norjaan siten, että asianomaisten maiden markkinaosuus kohosi Norjassa 71,3 prosenttiin [1] tutkimusjakson aikana ja Valko-Venäjän ja Venäjän Norjaan suuntautuneen myynnin määrät ylittivät yhteisöön tapahtuneen kokonaismyynnin määrän jo vuonna 1995 [2].

(91) Jäljempänä olevassa taulukossa, jonka luvut esitetään indeksilukuina luottamuksellisuussyistä, esitetään yksityiskohtaisesti Valko-Venäjän ja Venäjän viennin kehitys muille kuin yhteisön markkinoille tarkastelujakson aikana.

(indeksi)

Asianomaisten maiden vienti muille kuin yhteisön markkinoille	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Kiina	100	167	127	183	187
Brasilia	100	414	2 535	4 062	3 438
Yhdysvallat	100	104	103	157	157
Norja	100	3 833	5 750	5 383	4 933
Japani	100	94	78	79	84
Muut	100	74	74	90	96
Yhteensä	100	130	137	188	186

Lähde: IPC:n vastaus kyselylomakkeeseen.

(92) Jotta kyseisen viennin merkitystä voitaisiin arvioida, olisi huomattava, että asianomaisten maiden vienti yhteisöön tutkimusjakson aikana vastaa suunnilleen niiden vientiä Norjaan. Lisäksi asianomaisten maiden kokonaisvienti muille kolmansien maiden markkinoille kuin yhteisöön vastaa suunnilleen yhteisön tuotannonalan kokonaismyyntiä yhteisön markkinoille.

[1] *Lähde:* International Fertilizer Industry Association.
[2] *Lähde:* IPC:n vastaus kyselylomakkeeseen.

(93) Potaskan kaikkien lajien toimitettuna-hintojen vertailu osoittaa että Norjaan, Brasiliaan ja Japaniin tutkimusjakson aikana tapahtuneen myynnin hinnat olivat korkeammat kuin yhteisöön tapahtuneessa myynnissä. Hintataso oli Kiinassa alhaisempi aikaisempina vuosina, mutta se kohosi yhteisön hintojen tasolle tutkimusjakson aikana. Yhdysvaltoihin suuntautuneen viennin hinnat ovat pysyneet tarkastelujakson aikana järjestelmällisesti alhaisempina kuin yhteisöön suuntautuneen viennin hinnat.

7.4 TUOTANTO, KAPASITEETTI, KAPASITEETIN KÄYTTÖASTE, VARASTOT JA INVESTOINNIT

(94) Tuotantoa, kapasiteettia, kapasiteetin käyttöastetta, varastoja ja investointeja koskevia tietoja saatiin kahdelta yhteistyössä toimineelta venäläiseltä yritykseltä ja yhdeltä yhteistyössä toimineelta valkovenäläiseltä yritykseltä. Koska ukrainalaiset yritykset eivät toimineet yhteistyössä, tietoja oli saatavilla ainoastaan kapasiteetin (277 000 tonnia vuodessa) osalta; tämä tieto on peräisin International Fertilizer Industry Associationin hiljattain julkaisemasta raportista.

(95) Kuten jäljempänä olevasta taulukosta voidaan todeta, Valko-Venäjän ja Venäjän tuotantokapasiteetti säilyi vakaana tarkastelujakson aikana. Se oli yhteensä 19 844 000 tonnia potaskaa, joka on noin 33 prosenttia maailman tuotantokapasiteetista ja lähes kolme kertaa yhteisön kulutuksen määrä.

(tuhatta tonnia)

Tuotantokapasiteetti	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Valko-Venäjä	9 077	9 077	9 077	9 077	9 077
Venäjä	10 767	10 767	10 767	10 767	10 767
Yhteensä	19 844	19 844	19 844	19 844	19 844

Lähde: International Fertilizer Industry Association.

(96) Valko-Venäjä ja Venäjä ovat onnistuneet lisäämään tuotantoaan 39 prosentilla tarkastelujakson aikana. Kuten jäljempänä olevasta taulukosta (luvut indeksilukuina luottamuksellisuussyistä) käy ilmi, tuotantomäärät ovat lisääntyneet melko tasaisesti; tuotanto on vähentynyt vain kerran, vuonna 1996.

(indeksi)

Tosiasiallinen tuotanto	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Valko-Venäjä	100	111	108	129	138
Venäjä	100	113	106	137	140
Yhteensä	100	112	107	133	139

Lähde: IPC:n vastaus kyselylomakkeeseen.

(97) Valkovenäläisten ja venäläisten tuottajien kapasiteetin käyttöaste on parantunut lisääntyneen tuotannon myötä, mutta se on yhä poikkeuksellisen alhaisella tasolla jättäen huomattavan osan kapasiteetista käyttämättä. Jäljempänä olevasta taulukosta (luvut indeksilukuina luottamuksellisuussyistä) käy ilmi, että tuottajien kapasiteetin käyttöaste parani 38 prosenttia tarkastelujakson aikana.

(indeksi)

Kapasiteetin käyttöaste	1994	1995	1996	1997	Tutkimusjakso
Valko-Venäjä	100	111	109	130	137
Venäjä	100	116	108	139	142
Yhteensä	100	112	107	133	138

Lähde: IPC:n vastaus kyselylomakkeeseen.

(98) Varastojen osalta ei voitu määrittää selkeää kehityssuuntausta. Yleisesti ottaen varastojen taso vaihteli huomattavasti tarkastelujakson aikana. Kolmen tuottajan varastot olivat melko pienet tutkimusjakson lopussa.

(99) Valko-Venäjän ja Venäjän potaskakaivoksiinsa ja -tehtaisiinsa tekemät investoinnit kasvoivat noin 172 prosenttia tarkastelujakson aikana. Kasvu keskeytyi vain kerran, vuonna 1996, jolloin investoinnit vähenivät, mutta seuraavana vuonna investoinnit olivat jo 3,5 kertaa suuremmat kuin vuonna 1996. Koska kapasiteettia ei ole lisätty, investointeja luultavasti tehtiin nykyaikaistamaan jo olemassa olevia tuotantolaitoksia.

7.5 VAHINGOLLISEN POLKUMYYNNIN TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYTTÄ KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(100) Käytettävissä olevista tiedoista on ilmennyt, että vaikka Valko-Venäjä ja Venäjä ovat onnistuneet suuntaamaan osan myynnistään yhteisön markkinoilta muille markkinoille kuten Kiinaan ja Brasiliaan ja saavuttamaan melko suotuisat hinnat joillakin näistä markkinoista, valkovenäläisten ja venäläisten tuottajien tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste ovat edelleen poikkeuksellisen alhaiset.

(101) Kotimarkkinoiden kulutus on vähentynyt huomattavasti, ja tilanteen ei odoteta muuttuvan lähitulevaisuudessa. Lisäksi yhteisön markkinoilta saatava tuotto on paljon houkuttelevampaa kuin kotimarkkinoilta saatavissa oleva tuotto. Nämä tekijät osoittavat, että Valko-Venäjän ja Venäjän vientihinnat voisivat olla paljon tutkimusjakson aikaisia hintoja alhaisempia ja vielä silloinkin houkuttelevia kyseisten viejien kannalta.

(102) Kaukaisten maiden vaihtoehtoiset markkinat ovat väistämättä vähemmän kannattavat kuin yhteisön markkinat, jotka sijaitsevat lähellä ja joille tavarat voidaan toimittaa kustannustehokkaasti meri- tai rautateitse. Lisäksi yhteisön asiakkaat maksavat tavarat perinteisesti kovalla valuutalla ja niiden maksuajat ovat lyhyemmät. Olisi huomattava, että vaikka tiettyjen markkinoiden kuten Brasilian hintataso on yhteisön markkinoita korkeampi, kuljetuskustannukset asianomaisista maista kyseisiin määräpaikkoihin ovat paljon korkeammat kuin yhteisöön kuljetettaessa. Yhteisöön tapahtuva myynti on vielä houkuttelevampaa, kun sitä verrataan Yhdysvaltoihin ja Kiinaan tapahtuvaan myyntiin, koska viimeksi mainitussa myynnissä toimitettuna-hinnat ovat alhaisemmat kuin yhteisön markkinoilla. Norja on valittu esimerkiksi länsieurooppalaisesta maasta, joka sijaitsee asianomaisten maiden läheisyydessä ja joka ei kanna tulleja potaskan tuonnissa. Norjaan tapahtuva tuonti tulee tällä hetkellä lähes kokonaisuudessaan asianomaisista maista. Tämä tuonti tapahtuu jonkin verran korkeammilla hinnoilla kuin yhteisöön sisäisessä jalostusmenettelyssä tapahtuva tuonti, mutta hinnat ovat kuitenkin selvästi yhteisön tuottajien hintoja alhaisemmat.

(103) Valtavat raaka-ainevarannot, alhainen kapasiteetin käyttöaste, epäedullinen kulutustilanne kotimarkkinoilla, korkeammat kuljetuskustannukset vaihtoehtoisille markkinoille, kovan valuutan tarve ja tämänhetkinen markkinatilanne Norjassa osoittavat, että asianomaisten maiden valmiudet viedä yhteisöön alhaisilla hinnoilla ovat suuret ja että toimenpiteiden puuttuessa vahingollisen polkumyynnin toistuminen on todennäköistä.

(104) Koska Ukraina ei toiminut yhteistyössä, sen osalta ei ollut käytössä tietoja. Näissä olosuhteissa oli tukeuduttava käytettävissä oleviin tietoihin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Todettiin, että Ukrainan potaskaa tuottavalla tuotannonalalla on läheiset taloudelliset siteet Valko-Venäjän ja Venäjän tuotannonaloihin. Edellä 4.4 kohdassa on jo osoitettu, että polkumyynnin toistuminen merkittävinä määrinä on todennäköistä. Ei ole syytä epäillä, etteikö kyseinen tuonti, joka kilpailisi suoraan Valko-Venäjältä ja Venäjältä tulevan tuonnin kanssa, olisi vahingollista yhteisön tuotannonalalle. Tästä syystä päätellään, että Ukrainasta peräisin olevan tuonnin osalta on todennäköistä, että vahingollinen polkumyynti toistuu, jos toimenpiteiden voimassaolon annetaan päättyä.

(105) Näin ollen päätellään, että toimenpiteiden puuttuessa vahingollisen polkumyynnin toistuminen on todennäköistä, mistä syystä polkumyyntitoimenpiteet olisi pidettävä edelleen voimassa.

8 **YHTEISÖN ETU**

8.1 JOHDANTO

(106) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tarkasteltiin, olisiko nykyisten polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon jatkaminen kokonaisuudessaan yhteisön edun vastaista. Yhteisön edun määrittäminen perustui arviointiin kaikista asiaan liittyvistä etunäkökohdista kuten tarkasteltavina olevan tuotteen yhteisön tuotannonalasta, tuojista ja käyttäjistä. Jotta toimenpiteiden voimassaolon jatkumisen todellista vaikutusta voitiin arvioida, kaikilta edellä mainituilta asianomaisilta osapuolilta pyydettiin tietoja.

(107) Palautettakoon mieleen, että toimenpiteiden käyttöönottoa ja niiden pitämistä voimassa ei aiemmissa tutkimuksissa pidetty yhteisön edun vastaisena. Lisäksi olisi huomattava, että tämä tutkimus on uudelleentarkastelu eli siinä tarkastellaan tilannetta, jossa polkumyynnin vastaiset toimenpiteet ovat jo olleet käytössä. Siten tämän tutkimuksen ajoitus ja luonne mahdollistavat niiden kielteisten vaikutusten arvioinnin, joita käyttöön otetuilla polkumyyntitoimenpiteillä on asianomaisiin osapuoliin.

(108) Kyselylomakkeet lähetettiin 17 tuojalle/käyttäjälle, joista seitsemän etuyhteydetöntä ja kaksi etuyhteydessä olevaa tuojaa/käyttäjää vastasi kyselyyn. Tuojille ja käyttäjille lähetettiin sama kyselylomake, koska monet niistä ovat samanaikaisesti sekä tuojia että käyttäjiä. Kyselylomakkeet lähetettiin lisäksi kolmelle tuojia/käyttäjiä edustavalle järjestölle, jotka ovat European Fertilizer Import Association (EFIA), European Fertilizer Manufacturers Association ja COPA/COSEGA. Kyselyyn saatiin kuitenkin vastaus vain EFIA:lta.

(109) Tällä perusteella tarkasteltiin, oliko polkumyyntiä, vahinkoa ja vahingollisen polkumyynnin jatkumista tai toistumista koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että tässä erityistapauksessa toimenpiteiden voimassa pitäminen ei ole yhteisön edun mukaista.

8.2 YHTEISÖN TUOTANNONALAN EDUT

(110) Edellä esitetyn mukaisesti katsotaan, että jos polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon annetaan päättyä, yhteisön markkinoille vapaaseen liikkeeseen luovutettavaksi tarkoitettu polkumyynnillä tapahtuva tuonti toistuisi ja yhteisön tuotannonalan tilanne alkaisi heikentyä jälleen sen nykyisestä, hieman kannattavasta tasostaan.

(111) Tämä johtaisi työntekijöiden määrän merkittävään vähentämiseen sen lisäksi, että työvoiman määrä vähenee Ranskassa toimivan yhteisön tuottajan lopettaessa tulevaisuudessa toimintansa.

(112) Vaikka potaskan tuotanto päättyy Ranskassa, käynnissä olevat rakenneuudistukset ja niitä koskevat suunnitelmat osoittavat kuitenkin, että yhteisön tuotannonala ei ole valmis luopumaan tästä tuotannonalasta. Polkumyyntitoimenpiteiden voimassa pitäminen on tästä syystä erittäin tärkeää yhteisön tuotannonalan edun kannalta.

8.3 TUOJIEN (KAUPPIAIDEN) ETU

(113) Kaksi niistä seitsemästä yrityksestä, jotka vastasivat tuojille/käyttäjille lähetettyyn kyselyyn, ovat yksinomaan tuotteen kauppiaita. Loput viisi yritystä ovat myös sen käyttäjiä. Tärkeimmät kauppiaiden asemaa koskevat huomautukset esitti EFIA kyselyyn antamassaan vastauksessa.

(114) Potaskan tuojat vastustavat polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon jatkamista. Ne väittävät, että kiinteän tullin ja vähimmäishinnan yhdistelmä on poistanut asianomaisten maiden tuottajat kokonaisuudessaan yhteisön markkinoilta, mikä on vähentänyt kilpailun yhteisön markkinoilla olemattomiin. Tästä syystä ne väittävät, että potaskan hinta on noussut yhteisön markkinoilla luonnottoman korkeaksi ja että etenkään pienillä kauppiailla ei ole mahdollisuuksia hankkia tuontipotaskaa.

(115) Vaikka onkin totta, että asianomaisista maista tulevan potaskan tuonti yhteisön markkinoille on käytännössä loppunut sisäisessä passitusmenettelyssä tapahtuvaa tuontia lukuun ottamatta, Israelista, Jordaniasta, Kanadasta ja joistakin pienemmistä viejämaista tuleva tuonti yhdessä useiden yhteisön tuottajien kanssa on taannut kilpailun yhteisön markkinoilla. Väitteelle, että kauppiaiden on vaikeaa hankkia tuontipotaskaa, ei löydetty edustavaa näyttöä. Joka tapauksessa ehdotettujen toimenpiteiden muoto eroaa nyt tarkastelluista, ja niillä pyritään parantamaan asianomaisista maista tulevan tuonnin pääsyä yhteisön markkinoille.

(116) Tämän vuoksi päätellään, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto ei ole vaikuttanut kielteisesti yksinomaan potaskan kauppiaina toimivien tuojien kannattavuuteen. On todennäköistä, että toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen eri muodossa ei johda niiden kannattavuuden heikkenemiseen tulevaisuudessa.

8.4 KÄYTTÄJIEN ETU

(117) Potaskaa lannoitteena suoraan käyttävät tahot (maanviljelijät) eivät ilmaisseet kantaansa, vaikka kyselylomake lähetettiin niitä edustavalle järjestölle. Tämän perusteella päätellään, että polkumyyntitullien voimassaolon jatkaminen ei vaikuta maanviljelijöiden tilanteeseen paljoakaan.

(118) Viisi käyttäjää, jotka vastasivat kyselyyn, ovat kaikki lannoitteiden valmistajia, jotka sekä ostavat potaskaa yhteisön tuotannonalalta että tuovat sitä kolmansista maista. Potaska on niille sellaisten lannoiteseosten raaka-aine, jotka yleensä koostuvat kolmesta eri ravinteesta: typestä, fosforista ja kaliumista (NPK-lannoitteet).

(119) Useimmat käyttäjistä, jotka toimivat myös tuojina, vastustivat samalla tavoin toimenpiteiden voimassaolon jatkamista kuin mitä selostettiin edellä kohdassa ”Tuojien (kauppiaiden) etu”. Yksi tuontia harjoittava käyttäjä kuitenkin totesi, että polkumyyntitoimenpiteet olivat jonkin verran vakauttaneet potaskan hintoja yhteisön markkinoilla, mikä oli myönteistä sen toiminnan kannalta.

(120) Käyttäjillä on vähän joustavuutta tuotevalikoimansa suhteen, kun johonkin lannoitteiden aineosaan sovelletaan polkumyyntitullia. Koska kolmansien maiden kilpailevat lannoitteiden tuottajat eivät maksa tullia potaskastaan, yhteisön lannoitteiden valmistajat väittävät, että ne eivät kykene kilpailemaan niiden hintojen kanssa, joilla niiden ulkomaiset kilpailijat tarjoavat valmista tuotettaan. Tilanne on vientimarkkinoilla täysin erilainen: niillä yhteisön lannoitteiden valmistajat voivat olla kilpailukykyisiä, koska ne voivat tuoda potaskaa sisäisessä jalostusmenettelyssä.

(121) Vastauksena näihin väitteisiin tutkimuksesta kävi ilmi, että potaskan osuus on noin 15—30 prosenttia lannoiteseosten kokonaiskustannuksista. Lannoitteiden tuotantokustannukset kohosivat tarkastelujakson aikana paitsi potaskan myös monien muiden syiden vuoksi. Todettiin, että lannoitteiden muiden aineosien, etenkin typen hinta vaihteli huomattavasti tarkastelujakson aikana. Erityisessä esimerkkitapauksessa potaskan osuuden valmiin tuotteen kokonaishinnan lisäyksessä laskettiin olevan noin 20 prosenttia tarkastelujakson aikana.

(122) Vaikka on tunnustettava, että potaskan yhteisön käyttäjien kustannustilanne yhteisön markkinoilla on heikentynyt toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, potaskan hinnan vaikutus tuotannon kokonaiskustannuksiin ei todennäköisesti vaaranna käyttäjien olemassaoloa. Koska toimenpiteet ovat nyt olleet käytössä seitsemän vuotta, voidaan päätellä, että niiden voimassaolon jatkaminen ei heikennä käyttäjien tilannetta lisää.

8.5 YHTEISÖN MARKKINOIDEN KILPAILULLE AIHEUTUVAT SEURAUKSET

(123) Kuten edellä todettiin, toimenpiteet ovat nykyisessä muodossaan käytännössä lopettaneet potaskan tuonnin asianomaisista maista lukuun ottamatta sisäisessä jalostusmenettelyssä tapahtuvaa tuontia. On syytä muistaa, että jopa tämän ajanjakson aikana tuojat ja käyttäjät ovat aina hyötyneet useiden yhteisöön tai kolmansien maihin sijoittuneiden kilpailijoiden läsnäolosta markkinoilla. On väitetty kuitenkin, että huolimatta niiden läsnäolosta markkinoilla toimenpiteet ovat nykyisessä muodossaan etenkin vähimmäishintaedellytyksen vuoksi estäneet kilpailua markkinoilla. Vaikka tätä ei olekaan osoitettu tutkimuksessa, todettiin, että nykyisessä muodossaan olevien toimenpiteiden käyttöönotolla jätettiin käytännössä keskeiset hankintalähteet yhteisön markkinoiden ulkopuolelle. Muistutettakoon mieleen, että tällainen tosiasiallinen ulkopuolelle jättäminen ei ollut toimenpiteiden yhdistelmän (vähimmäishinta ja paljoustulli) tarkoitus, vaan niillä pyrittiin pelkästään estämään alkuperäisten tullien kiertäminen ja absorptio.

8.6 YHTEISÖN ETUA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(124) Asiaan liittyvien eri etujen arvioinnin perusteella katsotaan, että polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon jatkaminen todennäköisesti pitää potaskan hinnan vakaana yhteisön markkinoilla, mutta sillä on joitakin kielteisiä vaikutuksia potaskan käyttäjien taloudelliseen tilanteeseen. Toisaalta, jos yhteisön tuotannonala jätetään ilman riittävää suojaa polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia vastaan, kyseinen tuonti leikkaisi erittäin todennäköisesti jo nyt vähäisen kannattavuuden ja johtaisi niin vakaviin ongelmiin, että potaskaa käyttävä tuotannonala ei pystyisi niistä selviytymään. Vahingollisen polkumyynnin toistumisen estämisestä yhteisölle aiheutuva hyöty on tästä syystä merkittävämpi kuin polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon jatkamisesta käyttäjille aiheutuva hintahaitta.

(125) Koska polkumyyntitoimenpiteet ovat nykyisessä muodossaan käytännössä estäneet tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin sisäiseen jalostukseen tarkoitettua tuontia lukuun ottamatta ja näin ollen poistaneet näiltä markkinoilta merkittävän hankintalähteen, päätellään, ettei ole olemassa pakottavia syitä olla jatkamatta nykyisten polkumyyntitoimenpiteiden voimassaoloa, mutta että on kuitenkin yhteisön edun mukaista muuttaa toimenpiteiden muotoa jäljempänä esitetyllä tavalla.

9 **LOPULLISET POLKUMYYNTITOIMENPITEET**

(126) Edellä esitetyn sekä perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan (joka koskee yhteisön tuotannonalan tekemää tarkastelupyyntöä) ja 3 kohdan (joka koskee komission omasta aloitteestaan vireille panemaa välivaiheen tarkastelua, joka rajoittuu toimenpiteiden muotoon) perusteella olisi Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan kaliumkloridin tuonnissa sovellettavat toimenpiteet, jotka otettiin käyttöön asetuksella (ETY) N:o 3068/92, pidettävä edelleen voimassa.

(127) Muistutettakoon mieleen, että toimenpiteiden nykyinen muoto eli vähimmäishinnan ja paljoustullin yhdistelmä otettiin käyttöön asetuksella (EY) N:o 643/94. Tämä toimenpidemuoto valittiin kyseisenä ajankohtana vallinneen erityistilanteen perusteella. Silloin ilmeni selvästi, että alun perin käyttöön otettua polkumyyntitullia eli vähimmäishintaan perustuvaa muuttuvaa tullia kierrettiin. Nykyinen tutkimus on osoittanut, että toimenpiteiden käyttö tässä tietyssä muodossa ei ole enää perusteltua, koska pidetään epätodennäköisenä, että asianomaiset maat alentaisivat vientihintojaan ja näin ollen ottaisivat kantaakseen kiinteän tullin. Lisäksi tutkimuksesta on ilmennyt, kuten 8.6 kohdassa selostetaan, että jotta mahdolliset hankintalähteet voisivat toimia yhteisön markkinoilla, ei ole yhteisön edun mukaista pitää toimenpiteitä voimassa nykyisessä muodossaan. Tästä syystä pidetään aiheellisena muuttaa toimenpiteiden muotoa poistamalla vähimmäishintaosa, mutta säilyttämällä kiinteän tullin osa.

(128) On myös syytä huomata, että IPC esitti komissiolle perusasetuksen 8 artiklan mukaisia sitoumuksia. Nämä sitoumukset tutkittiin huolellisesti ja pääteltiin, että koska viejä ja Venäjän valtio eivät ole esittäneet riittäviä takeita, sitoumuksia ei voitaisi valvoa ja niiden soveltamista varmistaa tehokkaasti ja että lisäksi sisäisessä jalostusmenettelyssä yhteisöön tuotavaan tarkasteltavana olevaan tuotteeseen sisältyvää tasaushinnoittelun vaaraa ei voitaisi torjua. Tästä syystä komissio katsoi, että esitetyt hintasitoumukset eivät takaisi polkumyynnin vahingollisten vaikutusten torjumista. Näin ollen esitetyt sitoumukset hylättiin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 3068/92 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan, CN-koodeihin 3104 20 10, 3104 20 50, 3104 20 90 kuuluvan kaliumkloridin ja CN-koodeihin ex 3105 20 10, ex 3105 20 90, ex 3105 60 90, ex 3105 90 91, ex 3105 90 99 kuuluvien erityisseosten tuonnissa.

2. Tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa tarkoitetaan kaliumkloridilla joko kaliumkloridia, joka ei sisällä muita lannoittavia lisäaineita, tai kaliumkloridia, joka sisältää lannoittavia lisäaineita erityisseoksina. Polkumyyntitullia sovellettaessa tarkoitetaan erityisseoksella kahden tai useamman lannoittavan aineen sekoitusta. Tällaiseen seokseen sovelletaan polkumyyntitullia, jos sen K_2O-pitoisuus on vähintään 35 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta. Tällainen tuote kuuluu muu kuin vakiolaatu -luokkaan.

3. Tulli on jäljempänä esitetyn luokan ja laadun (vakiolaatuisella potaskalla tarkoitetaan jauheena olevaa potaskaa) mukaan euroina ilmaistu kiinteä määrä kaliumkloriditonnilta:

Valko-Venäjä

Kaliumkloridi, joka ei sisällä muita lannoittavia lisäaineita

Luokka	Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna enintään 40 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta		Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 40, mutta enintään 60 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta		Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 62 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta
Laatu	Vakiolaatu	Muu kuin vakiolaatu (ml. raelaatu)	Vakiolaatu	Muu kuin vakiolaatu (ml. raelaatu)	
Taric-koodi	3104 20 10 10	3104 20 10 90	3104 20 50 10	3104 20 50 90	3104 20 90 00
Kiinteä määrä (euroa/tonni)	19,51	30,84	29,51	46,65	48,19

Kaliumkloridi, jossa on lannoittavia lisäaineita erityisseoksina

	Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 35, mutta enintään 40 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta	Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 40, mutta enintään 62 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta
Taric-koodi	3105 20 10 10, 3105 20 90 10, 3105 60 90 10, 3105 90 91 10, 3105 90 99 10	
Kiinteä määrä (euroa/tonni)	30,84	46,65

Venäjä

Kaliumkloridi, joka ei sisällä muita lannoittavia lisäaineita

Luokka	Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna enintään 40 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta		Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 40, mutta enintään 62 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta		Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 62 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta
Laatu	Vakiolaatu	Muu kuin vakiolaatu (ml. raelaatu)	Vakiolaatu	Muu kuin vakiolaatu (ml. raelaatu)	
Taric-koodi	3104 20 10 10	3104 20 10 90	3104 20 50 10	3104 20 50 90	3104 20 90 00
Kiinteä määrä (euroa/tonni)	19,61	26,01	29,65	39,33	40,63

Kaliumkloridi, jossa on lannoittavia lisäaineita erityisseoksina

	Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 35, mutta enintään 40 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta	Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 40, mutta enintään 62 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta
Taric-koodi	3105 20 10 10, 3105 20 90 10, 3105 60 90 10, 3105 90 91 10, 3105 90 99 10	
Kiinteä määrä (euroa/tonni)	26,01	39,33

Ukraina

Kaliumkloridi, joka ei sisällä muita lannoittavia lisäaineita

Luokka	Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna enintään 40 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta		Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 40, mutta enintään 62 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta		Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 62 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta
Laatu	Vakiolaatu	Muu kuin vakiolaatu (ml. raelaatu)	Vakiolaatu	Muu kuin vakiolaatu (ml. raelaatu)	
Taric-koodi	3104 20 10 10	3104 20 10 90	3104 20 50 10	3104 20 50 90	3104 20 90 00
Kiinteä määrä (euroa/tonni)	19,61	30,84	29,65	46,65	48,19

Kaliumkloridi, jossa on lannoittavia lisäaineita erityisseoksina

	Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 35, mutta enintään 40 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta	Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 40, mutta enintään 62 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta
Taric-koodi	3105 20 10 10, 3105 20 90 10, 3105 60 90 10, 3105 90 91 10, 3105 90 99 10	
Kiinteä määrä (euroa/tonni)	30,84	46,65

4. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 145 artiklan mukaisesti, polkumyyntitullia, joka lasketaan edellä vahvistettujen kiinteiden määrien perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

5. Sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä toukokuuta 2000.

Neuvoston puolesta

J. PINA MOURA

Puheenjohtaja